

3. dan — sv. Damijan

Pisatelj romanov o svetnikih, Wilhelm Hünermann, začena svojo pripoved o očetu Damjanu s posrečenim prizorom ob njegovem rojstvu, ko se ob njem spreobrne »nepoboljšljivi« pijanec, kolednik, ki igra črnega kralja Gašperja. »O, da bi postal misijonar! Komaj tri dni si star, pa si že spreobrnil zamorca,« ob tem preroško ugotavlja mati. Tako pripoved, dejstvo pa je, da je oče računal, da bo z Damjanom oz. Jožefom dobil svojega naslednika na kmetiji. In v resnici je bil Damijan kaj pripraven za vsa kmečka opravila in jih je tudi z veseljem opravljal. Veliki misijon leta 1858 pa je njegove misli preusmeril popolnoma drugam in takrat se je v resnici začela njegova misijonska pot. Z željo, da bi pomagal najrevnejšim v daljnih deželah, se je odpravil od doma v Louvain, v samostan redovnikov Presvetega Srca Jezusovega in Marijinega, kjer je že bil njegov brat, pater Pamfil. Zaprošil je za vstop v noviciat ter si prevzel ime Damijan. Bil je zelo nadarjen, noviciat je hitro opravil, nato pa začel s študijem bogoslovja in modroslovja. Leta 1864 je bil posvečen v duhovnika in novo mašo že obhajal v misijonih, v Honoluluju, kamor je šel zamenjat svojega obolelega brata. Tu se je začelo njegovo bogato misijonsko delovanje. Sledila sta še misijon v Koholi in devetletno delo pri Kanakih na Havajih. Odločilno zanj pa je bilo srečanje s škofom Maigretom, ki mu je pripovedoval o težavah na otoku Molokai, kjer so gobavci umirali brez duhovnika, saj nihče ni zdržal med njimi. Damijan se mu je takoj ponudil in leta 1873 odplul na »otok zavrženih«. Gobavci so ga z navdušenjem sprejeli in kar niso mogli verjeti, da se je našel duhovnik, ki se bo za stalno naselil med njimi in delil z njimi njihovo žalostno usodo. Ta je bila res žalostna, a oče Damjan ni zgubljal ne poguma in ne časa. Potem, ko je za silo poskrbel za najbolj revne in zapuščene, je začel s postavljanjem trdnih, lesenih hiš namesto prejšnjih koč iz ločja. S pomočjo lažjih bolnikov je sam stesal okoli 400 hiš za tisoč gobavcev, oskrbel vodovod, zgradil bolnišnico in sirotišnico. S svojim vztrajnim pisanjem in poročili je pripravil tudi vlado, da mu je začela pošiljati pomoč, zdravnike in strežno osebje. Pod njegovim vodstvom in skrbjo so gobavci zopet zaživeli človeka vredno življenje. Poleg tega je požrtvovalno opravljal tudi svoje duhovniško poslanstvo: maševal, pridigal in delil zakramente. Mnogi gobavci so se ob njegovem zgledu in vsem, kar so videli, da je zanje storil, spreobračali in se dali krstiti. Dvanajst let je ostal oče Damjan zdrav in trden, v trinajstem letu pa je opazil, da je bolezen napadla tudi njega. Štiri leta jo je potrpežljivo prenašal, nato pa ji tudi sam podlegel.

Rodil se je: 3. januarja 1840 v flamski vasi Tremeloo (Belgija), **umrl pa:** 15. aprila 1889 na otoku Molokai na Havajih.

Družina: Bil predzadnji izmed osmih otrok preprostih kmečkih staršev, očeta Franca in matere Ane Katarine. Poleg Jožefa sta bila duhovnika še dva njegova brata, dve sestri pa redovnici.